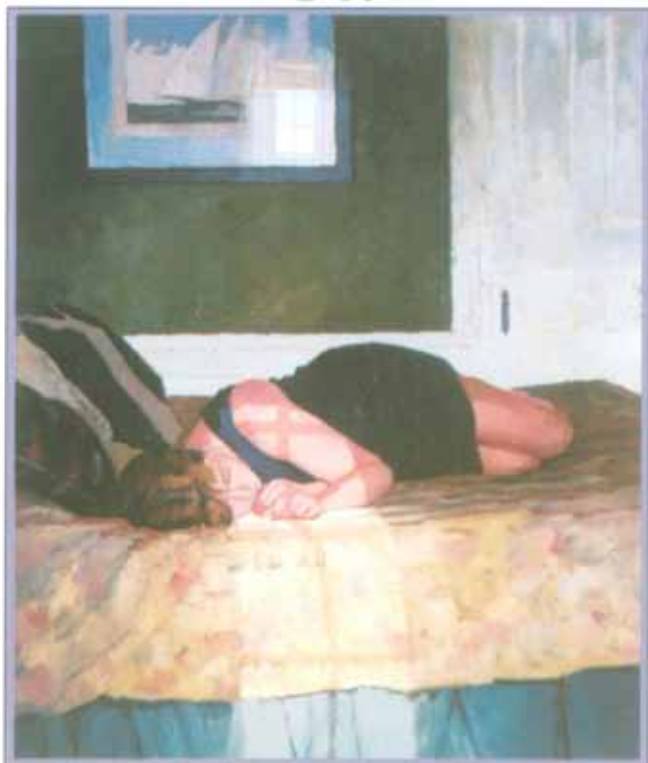

Oya Uysal
GÜNAYDIN
SEVGİLİ GECE

şirler

Oya Uysal
GÜNAYDIN
SEVGİLİ GECE

ŒİR DİZİSİ

Yayın Yönetmeni
İlknur Özdemir

Dizgi
Gülay Yıldız

Montaj
Mine Sarıkaya

Kapak Düzeni
Semih Özcan

İç Baskı
Eko Basımevi

Kapak Baskı
Çetin Ofset

Cilt
Eko Ofset

1. basım: 2003

Oya Uysal
GÜNAYDIN
SEVGİLİ GECE

ŞİİRLER

CAN YAYINLARI LTD. ŞTİ
Hayriye Caddesi No. 2, 80060 Galatasaray, İstanbul
Telefon: (0-212) 252 56 75 - 252 59 88 - 252 59 89 Fax: 252 72 33
<http://www.canyayinlari.com>
e-posta: yayinevi@canyayinlari.com

OYA UYSAL'IN
CAN YAYINLARI'NDAKİ
KİTAPLARI

MEVSİMİNİ KAYBETMİŞ RÜZGÂR / şiir
UÇURUMA DÜŞEN NEHIR / şiir
GÜNAYDIN SEVGİLİ GECE / şiir

Günümüz şairlerinden *Oya Uysal*, 24 Mayıs 1952 yılında İstanbul'da doğdu. İlk şiiri 1968 yılında yayınlandı. *Yazko Edebiyat*, *Varlık*, *Yaşam İçin Şiir*, *Adam Sanat*, *Milliyet Sanat*, *Gösteri*, *Düşler*, *Yeni Biçem*, *Yaşasın Edebiyat* dergilerinde şiirleri yayınlandı. 1972-1976 yılları arasında *İkili Düşünceler*, *Büyük Düşlerin Türküsü*, *Savaş Çocukları* adlı şiir kitapları okurla buluştu. 1980'li yılların ikinci yarısında şiire ara veren şair, 1994'te *Elim Senden Ayıştığı* adlı kitabıyla yeniden sesini duyurdu. Aynı yıl *Yıldız Kokuyordu Gökyüzü* adlı kitabı çıktı. *Uçuruma Düşen Nehir* adlı kitabı 1997'de Ceyhun Atuf Kansu Şiir Ödülü'nü aldı. *Mevsimini Kaybetmiş Rüzgâr* ise 1999 yılında Cemal Süreya Şiir Ödülü'ne değer bulundu. *Günaydın Sevgili Gece*, şairin son kitabıdır.

Gece ve geceyi ağırlayan oda için...

GÜNAYDIN SEVGİLİ GECE

Odadan odaya bir uzun yolculuk bu benimkisi
kapının dışında bitiyor yeryüzü.

Bir duvarın iki yanında durup
avuturken herkes birbirini
içinden yıkılan evler gibiyiz, eski,
sevdik, yalnızlığına giremediklerimizi.

Günaydın sevgili gece,
kimsesiz odamı gülümseten aydınlık.
Gövdemi sar, ruhumu sars ve beni günâhkar kıl,
benzer renklerde olmasa da düşlerimiz
ortak bir suçumuz olsun.

El yordamıyla bulunmuş bir huzur bu benimkisi,
eksik,
yalnızlık değil, sessizlik...

GECE VE HÜZÜNLÜ BİR GÜZ RESMİ

İçe dokunan bir şeyler var uzak bakışlarında senin
üşümüş yüzünde hüzünlü bir güz resmi...

Nerede başlar nerede biter bu başı sonu olmayan
orman,
sen bozkırında yalnız, eğik bir ağaç,
ne zaman görse seni uzaktan
yolunu değiştiriyor sokak.

Bir gece düşün ki;

açık kalan pencereden girsin içeri,
ışısın yıpranmış sedir, kuşlu kilim, yaşlı kedisi evin
ve senin ev hali saçlarında eli,
şefkatli gecenin...

Oluruna bırakılmış bir hayat seninkisi
bir yerlerde bir benzerin olmalı, ama nerde,
-acının ıslak izi kurumadan yüzünde-
ellerinin arasında tutup yüzünü, tutup usulca öpse.

İçe dokunan bir şeyler var uzak bakışlarında senin
üşümüş yüzünde hüzünlü bir güz resmi...

GECE EVE DÖNÜYOR SOKAK

Rüzgâr...

Değişken benliğinde yine rüzgâr. Rüzgârla yer değiştiren
itaat ve isyan.

Şimdi geri dönüp yürüsen yılların tozlu yollarından,
korkulardan örülmüş odalarda sevgisizlik kokusu
-soru dolu gözlerle boyun eğmiş bir çocuk-
bir ziyan olup gitmişlik duygusu.

Ah! Geçmişle kucaklaşmamış bahtsız.
Hayata ayak uyduramayan adımlarından tanıyor
seni gece,
gecenin içini acıtan, yüzüne düşen hüzünden gölge.
Hüzün,
sayfa kenarı kıvrılıp bırakılmış bir başucu kitabı sende.

Dinle! Gecenin sessizliğinde ayak sesleri, ürkek,
eve dönüyor sokak.

Rüzgâr..

Değişken benliğinde yine rüzgâr. Rüzgârla yer değiştiren
itaat ve isyan.

GECE VE UÇURUM

Herkes kendi gecesinden seyrediyor bir başka
aynı karanlık da örtse üstümüzü. gökyüzünü

Yol bitti. İşte uçurum.
Saklanacak hiçbir yer yok, güvenecek hiç kimse,
haykırsan, sesin gider geri döner tekrar,
demek böyle atlıyor içindeki boşluğa insan.

Hayata taşınmış hayaller bile yetmiyor bazen.

Yol bitti. İşte uçurum.

Birileri geçsin diye hayrına, köprü de olunur uçuruma.
Aşktı... sevgiydi... şefkatti... her ne olursa adı işte,
anneler arıyoruz aslında boşluktaki ruhumuza.

Şimdi yaprakları sararmış bir kitaptan çıkan
kahraman girebilir
ancak hayatıma.

Aynı karanlık da örtse üstümüzü
herkes kendi gecesinden seyrediyor bir başka
gökyüzünü.

GECEYİ BEKLİYOR AKŞAM

Kalbimin aşka hasret kuytusunda hüznünlü bir huzur var,
bir iç sarsıntısı, rüzgâr. Acıya benzer bir haz,
itiraf ve inkâr.

Durup oyalandığım balkon, sokağa sarkan saksı,
damlardan kanatlanmış kuşlar,
camlarında yangınlarla karşı kıyı, iskele, çarşı,
elinde kızıl güller geceyi bekliyor akşam.

İlerledikçe hayatın içlerine bile isteye aldanış
bir bitmemişlik duygusu, elbette yalnızlık korkusu
dar vakitlere sığdırılmış sevişmeler,
kucaklaşmamış hayaller
sözlerin gölgeli ve karanlık köşeleri, ruh ürpertisi

şimdi tutup aralسام kapıyı
yanlış anladınlarla başlayan ısrar.

Kalbimin aşka hasret kuytusunda hüznü bir huzur var,
bir iç sarsıntısı, rüzgâr. Acıya benzer bir haz,
itiraf ve inkâr.

Elinde kızıl güller geceyi bekliyor akşam.

Oya Uysal

GÜNAYDIN SEVGİLİ GECE

Oya Uysal'ın şiirlerini okurken, 'tuhaf bir şekilde' tutunduğunuz hayatın, 'sayfa kenarlarını desenleyen ayışığı'nı duyumsuyorsunuz. Ve bir gülün dikenine sığındığımı...

HİLMİ YAVUZ

Hilmi Yavuz, "Şiirini, hayat, sokak ve rüzgâr için yazan bir şair," diyor *Oya Uysal* için. *Uysal*'ın şiirlerini ise "Hayatın ve rüzgârın ucu uçurum olan sokakta yaşandığı şiirler," olarak niteliyor. Aslında *Hilmi Yavuz*, söylenecek en önemli şeyleri böylelikle ifade ediyor *Oya Uysal* ve şiiri için. Şiiri sevdirecek kadar güzel şiirler *Uysal*'inkiler; şiir sevenleri, hayat, sokak ve rüzgârla kendinden geçirecek kadar...

MİLLİYET SANAT

Kapakdaki resim: PAUL SCHULENBURG

ISBN 975-07-0317-0

9 789750 703171

<http://www.canyayinlari.com>